

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3481 *Reial decret llei 8/2019, de 8 de març, de mesures urgents de protecció social i de lluita contra la precarietat laboral a la jornada de treball.*

I

El Ple del Congrés dels Diputats va aprovar el 13 de febrer passat les esmenes a la totalitat presentades sobre el projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2019.

El projecte de Llei esmentat tenia com un dels seus objectius potenciar les polítiques socials a través d'uns comptes públics més justos i igualitaris per portar la recuperació econòmica a tota la societat, especialment la més vulnerable. Per fer-ho, incorporava, entre d'altres, determinades mesures dirigides a restablir drets socials que van ser suprimits el 2012 amb el pretext de la crisi econòmica i les mesures d'austeritat i reducció de la despesa pública. Es tracta de mesures que responen a la inequívoca voluntat política d'aquest Govern de tornar a situar l'Estat del benestar com a eix central del nostre model de creixement econòmic. I això, a fi de reduir les desigualtats socials que encara subsisteixen en la societat espanyola, no superades malgrat que s'hagi recuperat un creixement robust de l'economia i una creació intensa d'ocupació.

Aquest Reial decret llei té per objecte, en primer lloc, l'aprovació d'aquestes mesures de protecció social, respecte de les quals concorren raons de necessitat extraordinària i urgent que en justifiquen l'adopció per permetre'n l'entrada en vigor immediata.

En segon lloc, aquesta norma introdueix algunes mesures de foment de l'ocupació que s'han d'implementar amb urgència per garantir el manteniment de l'ocupació en col·lectius especialment sensibles a la inestabilitat laboral i a la desocupació: aturats de llarga durada, treballadors del camp, treballadors fixos discontinus en activitats turístiques, etc.

Juntament amb això, aquest Reial decret llei també inclou determinades disposicions dirigides a establir el registre de la jornada de treball, als efectes de garantir el compliment dels límits en matèria de jornada, de crear un marc de seguretat jurídica tant per a les persones treballadores com per a les empreses i de possibilitar el control per part de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Es tracta de disposicions en què també concorren raons de necessitat extraordinària i urgent per a la seva aprovació a través d'un reial decret llei.

II

El capítol I del Reial decret llei inclou determinades mesures de protecció social, en els termes que es detallen a continuació.

Mitjançant el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, es va modificar la regulació del subsidi per a més grans de 52 anys que contenia l'aleshores vigent text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny. Les modificacions van afectar tant l'edat d'accés, que es va elevar a 55 anys, com la seva durada, que es va reduir des de l'edat legal de jubilació fins al moment en què es pugui tenir accés a la pensió contributiva de jubilació en qualsevol de les seves modalitats, i també la cotització, que es va rebaixar des del 125 per cent fins al 100 per cent del límit mínim de cotització vigent en cada moment.

L'article 1 del Reial decret llei preveu la modificació de la regulació del subsidi per desocupació per a més grans de 55 anys en sis aspectes: la reducció de l'edat d'accés de 55 a 52 anys; la supressió del requisit de tenir complerta l'edat de 52 anys en el moment del fet causant del subsidi, i s'hi permet l'accés quan es compleixi aquesta edat i es reculli en la regulació la jurisprudència del Tribunal Suprem sobre aquesta qüestió; l'increment de la seva durada màxima, de manera que, si abans es percebia fins que la persona

beneficiària pogués accedir a qualsevol de les modalitats de pensió contributiva de jubilació, es percebi fins al compliment de l'edat ordinària de jubilació; l'eliminació de la consideració de les rendes de la unitat familiar per a l'accés al subsidi; l'increment de la quantia de la cotització per la contingència de jubilació durant la percepció del subsidi del 100 al 125 per cent del límit mínim de cotització vigent en cada moment, i l'eliminació dels percentatges aplicables a la quantia del subsidi quan prové d'un treball dut a terme a temps parcial.

L'efecte de les millores introduïdes es tradueix en un augment important de la protecció d'aquest col·lectiu durant la situació de desocupació, ja que s'hi facilita l'accés a una edat més primerenca, no es consideren les rendes de la unitat familiar i es prolonga la protecció fins a l'edat ordinària de jubilació. Però les millores no se circumscriuen a la situació de desocupació sinó que tenen una projecció enorme de futur, atès que afecten tot el període de gaudi de la pensió de jubilació, que veu incrementat el seu import tant per l'eliminació dels possibles coeficients reductors sobre la quantia en els casos de jubilació anticipada com per la millora de la cotització durant tot el període de meritació del subsidi.

La protecció d'aquest col·lectiu de treballadors tan vulnerable justifica les modificacions que introdueix aquest Reial decret llei. L'article 2.d) del text refós de la Llei d'ocupació, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2015, de 23 d'octubre, estableix com un dels objectius de la política d'ocupació assegurar polítiques adequades d'integració laboral dirigides als col·lectius que presentin més dificultats d'inserció laboral, i esmenta especialment els més grans de 45 anys. I, d'altra banda, la protecció de les situacions de desocupació –un aspecte essencial de la política d'ocupació– de les persones més grans de 52 anys revesteix un caràcter prioritari, tant per garantir-ne la protecció actual com futura, atès que aquest subsidi incideix directament en la quantia de la futura pensió de jubilació.

En relació amb l'ús del reial decret llei com a instrument per a la introducció d'aquestes modificacions en l'ordenament, s'han de tenir en compte dos aspectes referits a les matèries que s'han vedat a aquest instrument normatiu i a la concurrència dels pressupostos habilitadors que justifiquen l'ús d'aquesta classe de norma. En relació amb els primers, com assenyala l'article 86.1 de la nostra Constitució, els reials decrets llei «no poden afectar l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general». La modificació d'aquest subsidi no comporta afectació a cap d'aquestes matèries.

En relació amb la concurrència dels pressupostos habilitadors de necessitat extraordinària i urgent, s'ha de tenir en compte la doctrina del nostre Tribunal Constitucional, resumida en el fonament jurídic IV de la Sentència 61/2018, de 7 de juny de 2018. D'acord amb aquesta, es requereixen, d'una banda, «la presentació explícita i raonada dels motius que ha tingut en compte el Govern en la seva aprovació», és a dir, el que s'ha denominat situació d'urgència, i, de l'altra, «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-s'hi». Com assenyala el Tribunal Constitucional, generalment s'ha admès l'ús del decret llei en situacions que s'han qualificat de «conjuntures econòmiques problemàtiques», per al tractament de les quals representa un instrument constitucionalment lícit, i alhora pertinent i adequat per a la consecució del fi que justifica la legislació d'urgència, que no és sinó subvenir a «situacions concretes dels objectius governamentals que per raons difícils de preveure requereixen una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis» (SSTC 31/2011, de 17 de març, FJ 4; 137/2011, de 14 de setembre, FJ 6, i 100/2012, de 8 de maig, FJ 8). Finalment, també s'ha d'advertir que el fet que es consideri una reforma estructural no impedeix, per si sol, la utilització de la figura del decret llei, ja que el possible caràcter estructural del problema que es vol tallar no exclou que aquest problema es pugui convertir en un moment donat en un supòsit de necessitat extraordinària i urgent, que justifiqui l'aprovació d'un decret llei, la qual cosa s'ha de determinar atenent les circumstàncies concurrents en cada cas (STC 137/2011, FJ 6; reiterat a SSTC 183/2014, FJ 5; 47/2015, FJ 5, i 139/2016, FJ 3).

En aquest sentit, les modificacions del subsidi per desocupació per a més grans de 52 anys es justifiquen en la situació de necessitat que viuen més de 114.000 persones que no tenen dret a l'accés a la protecció contributiva ni assistencial i que, amb aquesta reforma, passen a estar cobertes pel sistema de protecció per desocupació. A més, aquesta modificació afecta 265.465 beneficiaris actuals més del subsidi, que veuen millorades les seves cotitzacions; a més, unes 12.000 persones que actualment cobren el subsidi de manera parcial passen a percebre'l a temps complet. En conseqüència, la mesura afecta un total de 379.465 persones ampliant l'àmbit de cobertura del subsidi assistencial per subvertir una situació de necessitat urgent i extraordinària. D'aquesta manera, les modificacions introduïdes en la regulació del subsidi per a més grans de 55 anys es justifiquen, fonamentalment, perquè incideixen sobre un col·lectiu important de treballadors particularment vulnerable a la situació de desocupació i, per tant, prioritari per a la política d'ocupació, i es tradueixen en un augment significatiu de la protecció d'aquest grup de persones treballadores, tant mentre dura la situació de desocupació com en el futur en passar a la situació de jubilació, atès que no s'obliga el treballador a jubilar-se, si s'escau, anticipadament, amb l'aplicació corresponent de reduccions en l'import de la pensió, alhora que l'increment en la cotització durant la percepció del subsidi implica una quantia més gran de la pensió perquè es compleix l'edat ordinària de jubilació.

L'ampliació de l'àmbit de cobertura d'aquest subsidi revesteix urgència, atès que les persones afectades amb prou feines perceben rendes de cap naturalesa i estan en un risc elevat d'exclusió social, i fins avui es privava de l'accés al subsidi les persones que ja tenen complerts els 52 anys i que, tot i complir la resta de requisits, no tenien protecció, per a les quals cada dia de retard a accedir a aquesta protecció és un dia menys cotitzat. Per la seva banda, i per als beneficiaris actuals del subsidi, cada dia transcorregut abans d'aquesta reforma és un dia amb menys cotització als efectes de jubilació. En definitiva, demorar l'aprovació de les mesures es tradueix en una pèrdua de drets actuals i futurs de persones que, en molts casos, no tenen recursos actuals mínims ni expectatives d'una futura pensió digna.

III

Aquest Reial decret llei també introdueix una sèrie de mesures en l'àmbit de la Seguretat Social que troben un encaix perfecte dins de la finalitat general del capítol I d'aquesta norma: adoptar mesures de protecció social de caràcter extraordinari i urgent. És el cas de l'article 2, que preveu l'increment de l'assignació econòmica per fill a càrrec fins als 341 euros anuals i fins als 588 euros anuals en el cas de les famílies en situació de pobresa severa, les quals estan en una situació de necessitat urgent i extraordinària. L'establiment de mesures de protecció contra la pobresa infantil ha estat un objectiu prioritari del Govern, el màxim exponent del qual va ser la creació d'un Alt Comissionat per a la Lluita contra la Pobresa Infantil, amb la finalitat de coordinar les actuacions i polítiques per a la lluita contra la pobresa infantil i la desigualtat. D'acord amb les dades de l'Institut Nacional d'Estadística, l'any 2017 la taxa de risc de pobresa o exclusió social (indicador AROPE) per a menors de 16 anys va arribar al 31 per cent, la qual cosa situa aquest indicador al nostre país set punts percentuals per damunt de la mitjana de la Unió Europea, tal com es desprèn de les estadístiques elaborades per Eurostat.

Especialment preocupant és la situació de 630.000 nens que viuen en llars en situació de pobresa severa, amb rendes inferiors al 25% de la mitjana d'ingressos equivalents. Les últimes dades disponibles, referents a l'últim trimestre de 2018, mostren un descens lleuger en el total de llars sense ingressos amb menors. Tanmateix, malgrat aquest descens, el nombre d'aquest tipus de llars sense ingressos es manté pràcticament en el doble que abans de l'inici de la crisi econòmica.

La preocupació per la taxa elevada de pobresa infantil fa necessari adoptar, de manera urgent, mesures socials que permetin incrementar l'esforç a pal·liar la situació crítica a què s'enfronten les famílies que disposen de menys recursos. La despesa en famílies i infància d'Espanya és inferior a la mitjana de la Unió Europea, ja que només un 5,3% de la despesa social a Espanya es dedica a les famílies i a la infància, davant del 8,4% de la mitjana europea.

Des de les institucions europees i els organismes internacionals com l'OCDE o diferents comitès de les Nacions Unides també s'ha emfatitzat la necessitat de garantir a les famílies els recursos suficients a través de transferències socials. La falta de suport a les famílies amb fills en situació vulnerable l'ha assenyalada reiteradament la Unió Europea, que fa constar que l'impacte de les transferències socials a Espanya és molt inferior a la mitjana de la Unió Europea, i insta el nostre país a prendre mesures per corregir una situació en què l'eficàcia de les prestacions familiars és baixa i la cobertura és desigual.

Les anàlisis han evidenciat que les transferències directes són essencials per reduir les desigualtats i lluitar contra la pobresa infantil. Sota aquesta perspectiva, aquest Reial decret llei té per objecte incrementar l'esforç en la lluita contra la pobresa infantil i destinar més recursos econòmics a les llars amb menys ingressos. La prestació per fill a càrrec passa de 291 € a 341 €, mentre que l'assignació econòmica passa a la quantia de 588 € en els casos en què els ingressos de la llar siguin inferiors a l'escala que precisa les famílies que se situen en la pobresa més severa, en situacions en què rebre una ajuda pública suficient és una qüestió de necessitat extraordinària i urgent.

A l'article 3 es procedeix a incrementar les quanties mínimes de la pensió contributiva d'incapacitat permanent total per a menors de 60 anys. Aquesta mesura es justifica en la impossibilitat de reincorporar-se al mercat laboral que en molts casos han patit els treballadors afectes d'una incapacitat permanent total, especialment quan l'accés a la situació esmentada es produeix a partir de determinades edats en què la falta de qualificació o coneixements ha portat a prolongar aquesta situació fins a l'accés a la pensió de jubilació.

A fi d'evitar que aquests treballadors estiguin en una situació de vulnerabilitat econòmica, en vista de la seva reincorporació difícil al mercat laboral i davant la pujada important del salari mínim interprofessional que s'ha produït l'any 2019, que al seu torn es reproduïx en la quantia de la base mínima de cotització, és de necessitat extraordinària i urgent portar a terme l'increment amb data d'efectes 1 de gener de 2019.

Per mitjà de l'article 4 es modifica la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer, amb l'objectiu d'adequar-ne el catàleg de prestacions a les novetats que regula el Reial decret llei 6/2019, d'1 de març, de mesures urgents per a la garantia de la igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes en el treball i l'ocupació. S'introdueix, per tant, la nova prestació per exercici corresponsable de la cura del lactant, així com s'adeqüen les referències a la maternitat i la paternitat a la nova denominació de naixement i cura del menor, i es remet per a la seva regulació al que disposa el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Així, no hi ha dubte de la necessitat extraordinària i urgent de portar a terme aquesta modificació, atès que, en cas contrari, les persones enquadrades en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar de la Seguretat Social no gaudirien de la mateixa protecció social que la resta de treballadors.

L'article 5, per la seva part, regula una reducció de quotes per als treballadors enquadrats en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, que estableix el règim general de la Seguretat Social, i una de les seves singularitats principals és que, durant la situació d'inactivitat dins del mes natural, és el mateix treballador agrari el responsable del compliment de l'obligació de cotitzar i de l'ingrés de les quotes corresponents, i a aquest efecte es pren en consideració la base mínima per contingències comunes corresponent al grup 7 de l'escala de grups de cotització del règim general de la Seguretat Social.

L'entrada en vigor del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, per a la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació, ha comportat per a l'any 2019 un increment en la base esmentada de prop d'un 22 per cent respecte de la quantia que tenia l'any 2018, a causa de l'augment de les bases mínimes de cotització en el percentatge experimentat per a l'any 2019 pel salari mínim interprofessional, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 1462/2018, de 21 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2019.

A fi de pal·liar les dificultats que els treballadors en situació d'inactivitat esmentats podrien tenir per al compliment de les seves obligacions en matèria de cotització a la Seguretat Social en els primers mesos de l'any resultat de l'increment assenyalat, la

Tresoreria General de la Seguretat Social va autoritzar l'ajornament del pagament de quotes durant els períodes d'inactivitat corresponents als mesos de gener a abril de 2019. No obstant això, les circumstàncies especials que configuren la relació de la Seguretat Social d'aquests treballadors motiven la necessitat d'establir durant l'any 2019 una reducció en la cotització a la Seguretat Social durant la situació d'inactivitat, de manera que es reforcen així les mesures adoptades a fi de facilitar el compliment de les seves obligacions en matèria de cotització a la Seguretat Social.

La mesura esmentada, que s'ha d'establir mitjançant una norma de rang legal, justifica la necessitat extraordinària i urgent del seu establiment mitjançant aquest Reial decret llei, a fi que tingui efectes durant l'exercici 2019.

Per la seva banda, l'article 6 modifica l'article 249 ter del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, als efectes d'ampliar el termini de sol·licitud de la situació d'inactivitat d'artistes en espectacles públics. És necessari i urgent fer aquesta modificació, ja que des de l'entrada en vigor de la regulació d'aquesta situació d'inactivitat s'ha detectat que l'establiment d'una data tancada de sol·licitud no atén correctament les necessitats d'aquests artistes. Per això, s'amplia aquest termini de sol·licitud a qualsevol moment de l'any, i així es doten d'eficàcia les mesures que adopta el Reial decret llei 26/2018, de 28 de desembre, pel qual s'aproven mesures d'urgència sobre la creació artística i la cinematografia, que al seu torn donava compliment a les recomanacions que conté l'informe de la subcomissió per a l'elaboració de l'Estatut de l'artista aprovat pel Ple del Congrés dels Diputats el 6 de setembre de 2018.

La disposició transitòria segona està destinada a clarificar el règim transitori d'aplicació de l'article 308 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social després de la modificació que en fa el Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre. L'1 de gener de 2019 va entrar en vigor una nova mesura per la qual, a partir del dia 61 d'incapacitat temporal, les mútues col·laboradores, l'entitat gestora o el Servei Públic d'Ocupació Estatal abonarien les cotitzacions dels treballadors autònoms, amb càrrec a les quotes de cessament d'activitat. Ara bé, l'aplicació d'aquesta mesura ha generat dubtes interpretatius que s'han d'aclarir de manera urgent i imprescindible, perquè és necessari per a l'aplicació d'una norma en vigor, i, per tant, queda suficientment acreditada la necessitat extraordinària i urgent que motiva la seva regulació mitjançant un reial decret llei.

D'altra banda, l'entrada en vigor del Reial decret llei 6/2019, d'1 de març, de mesures urgents per a la garantia de la igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes en el treball i l'ocupació, fa necessària per raons de seguretat jurídica la introducció de les disposicions transitòria tercera i final segona.

IV

El capítol II del Reial decret llei inclou diferents mesures dirigides a fomentar l'ocupació indefinida en determinats sectors d'activitat i de persones desocupades de llarga durada.

L'article 7 articula el «Pla de conversió de contractes temporals de treballadors eventuais agraris en contractes indefinits», que inclou els treballadors fixos discontinus.

En l'article esmentat es possibilita a les empreses que transformin contractes temporals amb treballadors pertanyents al sistema especial de treballadors per compte d'altri agraris del règim general de la Seguretat Social, inclosos els fixos discontinus, ja que es bonifica la quota empresarial per contingències comunes, i es distingeix la seva quantia en funció de l'enquadrament del treballador i de la modalitat de cotització –mensual o per jornades reals treballades. A més, amb l'objectiu d'introduir mesures positives per reduir la bretxa de gènere, s'estableixen quanties incrementades en el cas de la conversió de contractes de dones treballadores.

Les característiques del mercat laboral en l'àmbit del treball agrari, on prevalen la temporalitat i, per tant, la precarietat, justifiquen l'adopció d'aquesta mesura a través d'un reial decret llei. Sobre això, s'ha de tenir en compte que en aquest sector més d'un 47% dels assalariats ho són amb contractes temporals, mentre que els treballadors amb contractes indefinits i fixos discontinus representen només el 32,9% i el 15,9%, respectivament. A través d'aquest incentiu se cerca promocionar la contractació estable en

el sector, reduir un volum de precarietat que ha arribat a nivells insostenibles des de la perspectiva social i promoure l'estabilitat en l'ocupació com a principi rector del nostre ordenament laboral. Un altre aspecte que justifica l'elecció d'aquest vehicle normatiu és el derivat del rebuig al projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2019 i la impossibilitat de tramitar un projecte de Llei abans de la fi de la legislatura que serveixi per solucionar una situació d'una rellevància extrema en l'àmbit agrari, per a la qual es requereix una solució de caràcter immediat.

A l'article 8 s'introdueix una bonificació per la contractació laboral de persones desocupades de llarga durada. D'aquesta manera, es vol incentivar la contractació indefinida de persones desocupades i inscrites a l'oficina d'ocupació almenys 12 mesos en els 18 mesos anteriors a la contractació, mitjançant una bonificació mensual de la quota empresarial a la Seguretat Social. Per a l'aplicació de la bonificació esmentada, s'estableix que s'ha de mantenir en l'ocupació el treballador contractat almenys tres anys des de la data d'inici de la relació laboral.

Si bé el nivell d'atur de llarga durada, com el de desocupació general, ha baixat en els últims anys, continua sent un repte mantenir aquesta tendència positiva. Bona part de l'atur és de llarga durada (en el quart trimestre de 2018, la taxa d'atur d'aquest col·lectiu a Espanya era del 6,1%, mentre que a la UE-28 era del 2,8%), per la qual cosa l'atenció a les persones desocupades de llarga durada és crucial per millorar el nivell d'ocupació d'aquest col·lectiu, especialment vulnerable, ja que amb la prolongació de la situació de desocupació es perden gradualment les possibilitats de reinserció en el mercat laboral, fet que comporta una amenaça notable per a la cohesió social. Així, aquesta mesura atén el compliment d'un dels objectius estratègics de l'actual Estratègia espanyola d'activació per a l'ocupació 2014-2020, que és potenciar l'ocupació com a instrument principal d'inclusió social, i millorar de manera prioritària l'activació i la inserció dels desocupats de llarga durada i dels més grans de 55 anys. Igualment, segueix les línies que marquen les recomanacions del Consell de la Unió Europea quant a l'atenció dels desocupats de llarga durada i la millora de les polítiques actives d'ocupació.

Es tracta d'una mesura que s'insereix dins de les mesures que adopta el Govern actual amb l'objectiu de lluitar contra la precarietat, l'atur i la pobresa laboral, i que actua sobre el col·lectiu de persones en situació de desocupació de llarga durada.

La introducció d'aquesta bonificació, que estava prevista en el projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2019, vol atendre les necessitats d'un col·lectiu d'una vulnerabilitat especial, la qual cosa acredita la necessitat de la seva introducció mitjançant un reial decret llei.

D'altra banda, l'article 9 estableix una mesura de suport a la prolongació del període d'activitat dels treballadors amb contractes fixos discontinus en els sectors de turisme i comerç i hostaleria vinculats a l'activitat turística.

Des de l'aprovació d'aquesta mesura al juliol de 2012, que vol incentivar mitjançant bonificacions en les quotes a la Seguretat Social la prolongació dels contractes laborals de treballadors fixos discontinus en els sectors de turisme, comerç vinculat a aquest i hostaleria, als mesos de febrer, març i novembre, s'ha pogut apreciar una acollida positiva per part de les empreses, i així es contribueix de manera important al manteniment de l'ocupació d'aquest col·lectiu durant els mesos esmentats. No en va, aquests sectors són intensius en mà d'obra i, per tant, tenen un alt potencial de generació d'ocupació.

Com s'ha comprovat amb les dades de contractació laboral, s'ha produït un increment en el nombre de beneficiaris amb l'aprovació de la mesura als mesos de novembre i març de cada any i al febrer des de la seva inclusió el 2016, per la qual cosa és convenient l'extensió d'aquesta durant el 2019, per seguir impulsant l'activitat i l'ocupació en els sectors vinculats al turisme.

La no aprovació del projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2019, que implica la pèrdua de la vigència d'aquesta mesura en un context de pròrroga pressupostària, justifica la seva inclusió en aquest Reial decret llei, i proporciona un suport eficaç al sector turístic, que constitueix un sector referent al nostre país i un dels de més potencial generador d'ocupació. Així, es contribueix a l'expansió del sector del turisme i

sectors vinculats a aquest amb mesures de suport a la contractació com la que s'inclou en aquest article i que és objecte de continuïtat un any més, al mateix temps que es reforça la permanència en l'activitat laboral dels treballadors amb contractes fixos discontinus.

Per tant, la necessitat de mantenir aquest incentiu amb un efecte econòmic positiu en un sector estratègic de l'economia espanyola, així com el risc de produir un obstacle al manteniment de l'ocupació, justifiquen la introducció d'aquesta mesura en aquest Reial decret llei.

Les mesures de foment de l'ocupació indefinida que inclou aquest capítol II han de ser objecte d'avaluació en els termes que preveu la disposició addicional tercera.

V

El capítol III inclou reformes normatives dirigides a regular el registre de jornada, com a manera de combatre la precarietat laboral.

Les regles sobre limitació de la jornada laboral són un dels elements que són a l'origen del dret del treball. Aquestes regles es configuren com un element de protecció de les persones treballadores i s'aglutinen al voltant de l'establiment legal d'una jornada màxima de treball i la seva indisponibilitat per a les parts del contracte de treball, ja que són normes de dret necessari.

La realització d'un temps de treball superior a la jornada laboral establerta legalment o convencionalment incideix de manera substancial en la precarització del mercat de treball, ja que afecta dos elements essencials de la relació laboral, el temps de treball, amb una influència rellevant en la vida personal de la persona treballadora perquè dificulta la conciliació familiar, i el salari. I també incideix en les cotitzacions de la Seguretat Social, minvades perquè no es cotitza pel salari que correspondria a la jornada realitzada.

Malgrat que el nostre ordenament laboral, en línia amb els ordenaments europeus, s'ha dotat de normes que permeten una certa flexibilitat horària per adaptar les necessitats de l'empresa a les de la producció i el mercat (distribució irregular de la jornada, jornada a torns o hores extraordinàries), aquesta flexibilitat no es pot confondre amb l'incompliment de les normes sobre jornada màxima i hores extraordinàries. Al contrari, la flexibilitat horària justifica l'esforç en el compliment d'aquestes normes, molt particularment, aquelles sobre compliment de límits de jornada i de registre de jornada diària.

Una de les circumstàncies que han incidit en els problemes del control de la jornada per part de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, així com en les dificultats de reclamació per part de les persones treballadores afectades per aquesta extralimitació horària, i que, al cap i a la fi, han facilitat la realització de jornades superiors a les establertes legalment o pactades convencionalment, ha estat l'absència a l'Estatut dels treballadors d'una obligació clara per part de l'empresa del registre de la jornada que realitzen les persones treballadores.

L'Audiència Nacional, a la Sentència de 4 de desembre de 2015, va afirmar que «el registre de jornada, no pas d'hores extraordinàries, és el requisit constitutiu per controlar els excessos de jornada». I, a més a més, va precisar que la inexistència del registre «col·loca les persones treballadores en una situació d'indefensió que no es pot temperar perquè les hores extraordinàries siguin voluntàries, atès que l'únic mitjà d'acreditar-les és, precisament, el control diari».

Encara que la interpretació que recull aquesta Sentència de l'Audiència Nacional no es va confirmar, el Tribunal Suprem, a la Sentència 246/2017, de 23 de març, va afirmar que «*de lege ferenda* convindria una reforma legislativa que clarifiqués l'obligació de portar un registre horari i facilités al treballador la prova de la realització d'hores extraordinàries...».

En aquesta mateixa línia, s'ha de tenir en compte la interpretació que es manté de la Directiva 2003/88/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre de 2003, relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball, des de les institucions europees, en concret des del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Així, en les conclusions recents de l'advocat general de 31 de gener de 2019 en l'assumpte C-55/18, en el qual es qüestiona l'adequació de la legislació espanyola sobre temps de treball a la Directiva esmentada, s'hi afirma que la normativa europea imposa «a les empreses

l'obligació d'implantar un sistema de còmput de la jornada laboral efectiva dels treballadors a temps complet que no s'hagin compromès de manera expressa, individualment o col·lectivament, a realitzar hores extraordinàries i que no tinguin la condició de treballadors mòbils, de la marina mercant o ferroviaris, i s'oposen a una normativa nacional de la qual no resulta l'existència d'aquesta obligació». La creació del registre de jornada per aquest Reial decret llei assegura la conformitat de la normativa europea amb l'ordenament europeu.

Per tot això, a través de l'article 10 d'aquest Reial decret llei es modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, per regular el registre de jornada, als efectes de garantir el compliment dels límits en matèria de jornada, de crear un marc de seguretat jurídica tant per a les persones treballadores com per a les empreses i de possibilitar-ne el control per part de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Amb això, es facilita la resolució de discrepàncies quant a la jornada i, en conseqüència, sobre el salari, s'assenten les bases per posar fi a un element de precarietat de les relacions laborals, i es reconeix el paper de la negociació col·lectiva.

De manera complementària, l'article 11 modifica el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per tipificar com a infraccions en l'ordre social les derivades d'incompliments relatius al registre de jornada.

A l'hora de justificar la necessitat extraordinària i urgent de les mesures referides al registre de jornada, s'ha de tenir en compte que, durant el 2018, un 35 per cent del total de les denúncies per incompliments empresarials en matèria de relacions laborals rebudes per la Inspecció de Treball i Seguretat Social es referia al temps de treball. D'altra banda, d'acord amb l'Enquesta de població activa del quart trimestre de 2018, més del 50 per cent dels assalariats van declarar que tenien jornades setmanals superiors a les 40 hores i un gran volum de treballadors a temps parcial va indicar que la jornada de treball efectiva no es corresponia amb la declarada.

Utilitzant unes altres dades de l'Enquesta de població activa, cada setmana de l'any 2017 es van fer al nostre país una mitjana de 5,8 milions d'hores extraordinàries la setmana. Lluny de constituir un fet puntual, la realització d'hores extraordinàries es va incrementar el 2018. Així, les dades revelen que, com a mitjana, cada setmana de 2018 es van fer 6,4 milions d'hores extraordinàries a Espanya.

Juntament amb això, s'ha de destacar que un 48 per cent de les persones treballadores que declaren que fan hores extraordinàries també manifesten que no els són abonades ni, per tant, es cotitza per aquestes hores a la Seguretat Social. Això comporta un perjudici greu per a aquestes persones i per al sistema de la Seguretat Social.

La introducció del registre de jornada ha de contribuir a corregir la situació de precarietat, baixos salaris i pobresa que afecta molts dels treballadors que pateixen els abusos en la seva jornada laboral. Un bon percentatge de les persones que es beneficien del registre esmentat són treballadors poc qualificats amb salaris molt baixos. Segons l'Enquesta de població activa del quart trimestre de 2018, més d'un 26% de les hores extraordinàries no pagades es van fer en el comerç (un 15,2% del total) i l'hostaleria (un 10,9% del total), sectors caracteritzats en no poques ocasions pels baixos salaris i la precarietat laboral.

Per això és necessari i urgent procedir a aquesta reforma normativa per poder dotar de més efectivitat la labor de la Inspecció del Treball i Seguretat Social. S'ha d'assenyalar que el Pla director per un treball digne 2018-2019-2020, aprovat pel Consell de Ministres el 27 de juliol de 2018, assenyala com un dels seus objectius la lluita contra «la realització d'hores extraordinàries il·legals per superar la xifra màxima permesa de 80 l'any, la realització d'hores extraordinàries que no s'abonen ni es compensen amb descans, siguin o no legals, i les situacions relacionades amb l'organització del treball i l'establiment de ritmes alts, per actuar tant sobre els aspectes purament laborals com els relacionats amb la incidència que aquests factors tenen en la prevenció de riscos laborals».

El Pla de xoc contra la utilització abusiva de la contractació a temps parcial, desplegat entre l'agost i el desembre de 2018 i que forma part del Pla director esmentat, ha permès

incrementar la jornada de 8.824 persones treballadores amb contracte a temps parcial, la qual cosa significa un 17,5% dels afectats pel Pla de xoc contra l'ús irregular de la contractació a temps parcial. En matèria d'ampliació de jornada, la suma de l'actuació ordinària de la Inspecció de Treball i l'execució del Pla de xoc han assolit la xifra de 31.517 ampliacions (22.693 per actuacions ordinàries i les 8.824 esmentades pel Pla de xoc).

Aquestes xifres, que conté l'informe sobre l'estat d'execució del Pla director per un treball digne que es va elevar al Consell de Ministres del 8 de febrer de 2019, permeten constatar dues circumstàncies: d'una banda, que en no poques ocasions es produeix una utilització abusiva del treball a temps parcial; de l'altra, i més enllà de la contractació a temps parcial, que hi ha greus dificultats i una enorme complexitat en l'exercici de l'actuació inspectora a l'hora d'acreditar els excessos de jornada respecte a la declarada formalment per l'ocupador.

En vista de tot això, concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que requereix l'article 86 de la Constitució per adoptar les reformes normatives necessàries per regular el registre de jornada.

VI

Dins de les disposicions de la part final del Reial decret llei, la disposició addicional primera assenyala que el Govern ha de constituir abans del 30 de juny del present any un grup d'experts i expertes per a la proposta d'un nou Estatut dels treballadors.

Problemes estructurals del nostre mercat de treball, com la taxa elevada de desocupació i l'alta temporalitat, la necessitat de restablir l'equilibri en les relacions laborals entre empreses i persones treballadores i les transformacions que s'estan produint en l'àmbit laboral com a conseqüència de la digitalització, la globalització, els canvis demogràfics i la transició ecològica, fan necessari iniciar de manera immediata els treballs i estudis que serveixin de base per a l'elaboració d'un nou Estatut dels treballadors que adapti el seu contingut als reptes i desafiaments del segle XXI.

Quant a la disposició addicional segona, té l'origen en la Llei orgànica 2/2009, d'11 de desembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, que va afegir a aquesta l'article 2 ter, que estableix que els poders públics han de promoure la plena integració dels estrangers en la societat espanyola. Per fer-ho, es preveu que el Govern i les comunitats autònomes acordin en la Conferència Sectorial d'Immigració programes d'acció biennals per reforçar la integració social dels immigrants i que aquests programes siguin finançats amb càrrec a un Fons estatal per a la integració dels immigrants, que s'ha de dotar anualment, i que pot incloure fórmules de cofinançament per part de les administracions receptores de les partides del fons.

A partir del 2012, totes les lleis de pressupostos van deixar sense efecte el que preveu l'article esmentat fins al present exercici de 2018 (disposició addicional cent cinquena de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018).

La ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social va declarar que el Govern recuperaria el Fons estatal per a la integració dels immigrants en els pressupostos generals de l'Estat de 2019, amb la finalitat d'establir un nou marc de col·laboració amb els ajuntaments i les comunitats autònomes que garanteixi la integració en la societat espanyola de la població immigrant. Igualment, el president del Govern, després del Pacte mundial per a la migració segura, ordenada i regular, subscrit a Marràqueix al mes de desembre passat, va anunciar la recuperació del Fons estatal per a la integració dels immigrants i un Pla de ciutadania.

Per això, el projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2019 va incorporar una disposició que preveu la dotació del Fons estatal per a la integració dels immigrants durant el 2019.

Aquest Fons és l'instrument necessari per articular la col·laboració entre l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals per al desplegament conjunt d'una estratègia d'integració d'immigrants, sol·licitants d'asil i beneficiaris de protecció internacional que permeti garantir la cohesió social, donar resposta al

desafiament dels nous fluxos migratoris i garantir el respecte dels drets i les obligacions reconeguts internacionalment.

L'acollida oferta a les persones immigrants constitueix un dels condicionants principals del procés d'integració, en la mesura en què una bona gestió de l'acollida permet accelerar la inserció en tots els àmbits vitals (el veïnal, el laboral, l'escolar, etc.). En sentit invers, l'absència d'una acollida adequada retarda els processos d'inserció i provoca moltes vegades la necessitat d'esforços addicionals, tant per part dels mateixos ciutadans i ciutadanes immigrants com de la societat receptora. A més, l'acollida també té un paper essencial en l'adquisició d'un sentiment de pertinença a la nova societat, perquè la manera com les persones immigrants experimenten que han estat acollides deixa una marca indeleble en la seva biografia vital i en la valoració del seu procés migratori.

En correspondència amb aquesta importància crucial, els programes d'acollida ocupen un lloc preponderant en els plans i documents sobre integració a escala europea, estatal, autonòmica i local, i en les accions dutes a terme per nombroses organitzacions no governamentals i agents socials.

Tenint present això, és una necessitat extraordinària i urgent dotar el Fons estatal per a la integració dels immigrants per portar a terme les accions de col·laboració entre totes les administracions competents perquè es faciliti la integració dels immigrants i la cohesió social al nostre país. Això es materialitza a través del que disposa la disposició addicional segona d'aquest Reial decret llei.

VII

El Consell de Ministres, en la reunió del dia 7 de desembre de 2018, va adoptar un Acord pel qual s'aprova el Pla de xoc per l'ocupació jove 2019-2021, que preveu una sèrie d'accions i mesures dirigides a reduir la taxa d'atur juvenil i proporcionar ocupacions de qualitat en el mercat laboral. El Pla preveu 50 mesures estructurals en 6 eixos, per a l'elaboració de les quals s'ha comptat amb la participació dels agents socials, altres ministeris i diverses institucions i organitzacions juvenils.

Aquest Pla recull i aprofundeix en programes com el de Garantia Juvenil, que en els anys anteriors s'ha reforçat per tractar de facilitar l'accés dels joves al mercat de treball.

L'últim Informe anual del mercat de treball estatal elaborat per l'Observatori de les Ocupacions del Servei Públic d'Ocupació Estatal presenta dades preocupants sobre joves d'edats compreses entre 25 i 29 anys, i detalla que la mitjana mensual d'aturats joves menors de 30 anys durant el 2017 ha estat de 591.375 i que el tram d'edat més representatiu és el de 25-29 anys, amb un 53,07 per cent. De manera addicional, aquest mateix Informe del mercat de treball estatal aporta una altra dada rellevant perquè destaca que el tram d'edat de 25 a 29 anys és el tram en què l'increment del nombre d'afiliats és més petit.

Entre els compromisos que estableix el Pla de xoc se n'inclouen dos que afecten clarament aquest col·lectiu de joves entre 25 i 29 anys. D'una banda, fixa un compromís amb les persones joves universitàries i, de l'altra, facilita el retorn de joves a través del Programa de retorn de talent i de suport a la mobilitat.

Totes aquestes circumstàncies fan necessari que les reformes normatives i els esforços de millora se centrin especialment en el col·lectiu de joves a partir de 25 i menors de 30 anys, i aquest és l'objectiu fonamental d'aquest Reial decret llei, que vol estabilitzar l'aplicació dels programes de millora de l'ocupació despleats en el marc de la Garantia Juvenil al conjunt de persones joves menors de 30 anys.

Igualment, és prioritari a través d'aquesta reforma introduir millores que permetin simplificar i facilitar les vies d'inscripció i accés al fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil. Tot això, en línia amb la mesura 43 que estableix el Pla de xoc per l'ocupació jove 2019-2021.

Aquest Reial decret llei, donant compliment al Pla de xoc per l'ocupació jove, en l'eix 6 del qual, Millora del marc institucional, es recullen diverses mesures dirigides a la millora de la gestió, col·laboració, coordinació i comunicació dins del Sistema Nacional d'Ocupació i l'impuls a la seva modernització, modifica l'àmbit en què s'han de portar a terme la

coordinació i el seguiment del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, que passa a dependre del Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació.

La mesura 45 del Pla de xoc per l'ocupació jove 2019-2021 estableix com a objectiu reforçar les actuacions de seguiment, control i avaluació de la Comissió Delegada de Seguiment i Avaluació del Sistema Nacional de Garantia Juvenil. Es tracta de l'òrgan que pot vetllar millor per la coordinació i el suport correctes, pel control de les activitats que s'han de dur a terme per a l'execució del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, així com per a la creació i el desenvolupament dels grups de treball específics que consideri necessaris per al desplegament de les seves competències el Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació.

Aquesta modificació es justifica, ja que el Consell esmentat és, en virtut del que disposa el text refós de la Llei d'ocupació, l'òrgan consultiu i de participació institucional en matèria de política d'ocupació i de formació professional per a l'ocupació. De caràcter tripartit, en el si del Consell esmentat estan representades les comunitats autònomes, l'Administració General de l'Estat i les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.

Per això, reforçant la importància del diàleg social en aquesta matèria i de la necessitat de participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, i després de l'entrada en vigor del Reial decret llei 6/2016, de 23 de desembre, es considera necessària la modificació legislativa esmentada, i passa a ser, en el marc del Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació, on s'ubica la Comissió Delegada de Seguiment i Avaluació del Sistema Nacional d'Ocupació.

En definitiva, en la línia de les reformes legislatives fetes sobre la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, per la qual s'implanta i es regula el Sistema Nacional de Garantia Juvenil, el Govern treballa mitjançant aquest Reial decret llei per continuar enfortint el Sistema Nacional de Garantia Juvenil, i afronta reptes importants en la lluita contra la desocupació jove a través de l'adopció de millores urgents que permetin al seu torn un aprofitament més gran dels fons procedents de la Iniciativa d'Ocupació Juvenil, i una millor participació en la governança mitjançant les actuacions de seguiment, control i avaluació a través de la Comissió Delegada de Seguiment i Avaluació del Sistema Nacional de Garantia Juvenil en el marc del Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació.

En aquest sentit, la disposició final primera modifica els articles 88, 97, 98.5, 101.4 i 112 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, en els termes expressats, amb l'objectiu, d'una banda, de donar més seguretat jurídica als joves susceptibles d'inscripció en el fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil i, de l'altra, per evitar qualsevol possible incertesa relativa a la publicació periòdica de la taxa de desocupació del col·lectiu de joves entre 25 i 29 anys.

De la mateixa manera, amb la vista posada a garantir els possibles col·lectius per als quals elaborar programes i plans a curt i mitjà termini d'atencions, amb aquest Reial decret llei es procedeix a la simplificació i clarificació dels requisits per a la inscripció pel que fa a l'edat. Per fer-ho, es modifiquen els articles 88.e), 97.c) i 101.4 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

D'altra banda, davant la necessitat urgent de flexibilitzar i clarificar els requisits i les vies d'accés al Sistema dels joves inscrits com a demandants d'ocupació, es modifica el que estableix l'article 98.5 de la Llei 18/2014, i s'amplia el marge d'actuació dels serveis públics d'ocupació en relació amb la data en què gestionin la sol·licitud d'inscripció en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil de qualsevol jove demandant d'ocupació. Així mateix, s'elimina el rang temporal establert per a les inscripcions retroactives dels joves que, complint els requisits d'inscripció, hagin estat atesos. Per tant, es proporciona més flexibilitat als serveis públics d'ocupació per sol·licitar la inscripció de joves que compleixin els requisits per inscriure's en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil a una data determinada.

Finalment, també queda modificat l'article 112 de la norma esmentada per, en el marc del Pla de xoc per l'ocupació jove, millorar la coordinació i el seguiment del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, que passa a dependre del Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació.

La disposició transitòria primera estableix que el límit de 30 anys que estableix l'article 97.c) de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, en la redacció feta per la disposició final primera d'aquest Reial decret llei, és aplicable als joves que estiguin inscrits en el fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, així com als que hi hagin sol·licitat la inscripció, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta norma. Així mateix, estableix que, per beneficiar-se d'una acció derivada del Sistema Nacional de Garantia Juvenil amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, és aplicable el límit d'edat màxim de 30 anys que regula l'article 88.e) de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, en la redacció feta per aquest Reial decret llei.

En definitiva, la millora de la situació econòmica i del mercat laboral en què ens trobem fa que quedi superada la legislació aprovada per pal·liar els efectes nocius soferts durant el període 2007-2014, marcat per una crisi econòmica i financera internacional amb una repercussió considerable en el mercat de treball a Espanya, i que va afectar de manera especial els joves.

Aquesta millora econòmica i laboral s'ha vist reflectida en la taxa de desocupació juvenil (població laboral entre 16 i 29 anys), que, encara que ha experimentat un descens notable, més que duplica la mitjana europea (el 29,4% davant del 13,2%, respectivament) i exigeix un esforç notable en l'adopció de totes les mesures que siguin necessàries per millorar l'ocupabilitat dels joves menors de 30 anys.

A la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, es condicionava la inscripció en el fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil dels joves més grans de 25 i menors de 30 anys al fet que la taxa de desocupació d'aquest col·lectiu no descendís del 20 per cent, segons l'Enquesta de població activa corresponent a l'últim trimestre de l'any. Aquesta taxa, segons l'EPA del quart trimestre de 2018, és del 19,07 per cent. Per això, es considera de necessitat urgent modificar la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, per evitar que el descens de la taxa de desocupació juvenil per sota del 20 per cent –segons l'Enquesta de població activa corresponent a l'últim trimestre de 2018– pugui perjudicar un col·lectiu tan vulnerable com són els joves. Aquests constitueixen un capital humà valuós, cridat a convertir-se en un motor de canvi i de progrés del país, el seu present i el seu futur.

La disminució gradual de la taxa de desocupació juvenil experimentada en els últims mesos pot deixar en inseguretat jurídica un col·lectiu especialment vulnerable, i això fa necessari simplificar i clarificar la regulació legal dels requisits d'accés al Sistema. Tot això confereix a la present reforma un caràcter de necessitat extraordinària i urgent, davant la circumstància que les taxes actuals ja es troben en límits pròxims al que s'estableix legalment, la qual cosa genera incertesa a l'hora d'establir polítiques a mitjà o llarg termini.

A més, el programa de Garantia Juvenil s'emmarca dins de les mesures encaminades a lluitar contra la taxa de desocupació juvenil i facilitar la inserció dels joves en el mercat laboral, prioritat del Govern, tal com ha quedat patent amb la publicació del Pla de xoc per l'ocupació jove 2019-2021. Es volen assolir aquests objectius a través de la revisió i millora de l'actual Llei 18/2014, de 15 d'octubre, la qual cosa confirma la seva urgència i necessitat que requereix la norma constitucional.

Per tot això, per la seva finalitat i pel context d'exigència temporal en què es dicta, en aquest Reial decret llei concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que requereix l'article 86 de la Constitució.

Finalment, la disposició final tercera procedeix a modificar la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació Ràdio i Televisió Espanyola, amb la finalitat que la funció de servei públic estatal encomanada a aquesta Corporació per la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal, i, especialment, pel que fa als esdeveniments culturals i esportius, pugui ser prestada en les condicions adequades, dins del mateix marc de regulació, finançament i control al qual queden subjectes la ràdio i la televisió estatals.

Així, es considera un afer d'interès públic especial promoure i desenvolupar la pràctica de l'esport d'alta competició inclòs en els calendaris olímpic i paralímpic, i els programes ADO i ADOP constitueixen un vehicle essencial per afavorir la preparació dels esportistes i equips per a la participació en els Jocs Olímpics i Paralímpics.

A aquests efectes, es fa necessari modificar l'article 7 de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, i incorporar a l'apartat 3, referit a les activitats que no han de tenir la consideració de publicitat i la realització de les quals no ha de donar lloc a la percepció de cap contraprestació econòmica, un nou supòsit relatiu a les campanyes publicitàries dels patrocinadors del programa ADO i ADOP en benefici exclusiu de la promoció i el desenvolupament de l'esport olímpic i paralímpic espanyol.

La modificació esmentada és de necessitat extraordinària i urgent en consideració a la proximitat de la celebració dels Jocs Olímpics i Paralímpics a Tòquio l'any 2020, ja que facilita que la Corporació dugui a terme tasques de divulgació dels continguts dels programes ADO i ADOP durant els exercicis 2019 i 2020, la qual cosa contribueix a dotar d'un impuls definitiu tots dos programes de preparació dels esportistes, perquè no se'n ressentin el finançament ni els plans preparatoris i s'obtinguin els millors resultats esportius en aquests esdeveniments.

VIII

Amb l'aprovació d'aquest Reial decret llei, el Govern fa un nou pas en el seu compromís amb l'«Agenda 2030 pel Desenvolupament Sostenible» de les Nacions Unides, atès que les diverses mesures que inclou la norma tenen un impacte directe en diversos dels Objectius de Desenvolupament Sostenible que formen l'Agenda 2030 esmentada. En concret, aquestes mesures tenen relació amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible números 1 (posar fi a la pobresa), 5 (aconseguir la igualtat entre els gèneres), 8 (treball decent i creixement econòmic inclusiu) i 10 (reduir les desigualtats).

Aquest Reial decret llei s'adequa, igualment, als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atès que el principi de necessitat ha quedat àmpliament justificat «supra».

Pel que fa als principis de seguretat jurídica, proporcionalitat i eficàcia, s'ha de destacar que les mesures es limiten estrictament a abordar de manera puntual, precisa i clara, mitjançant la millor alternativa possible, l'aprovació d'un reial decret llei, atès el rang legal exigible i la necessitat urgent ja esmentada. Quant al principi de transparència, atès que es tracta d'un reial decret llei, la seva tramitació està exempta de consulta pública prèvia i dels tràmits d'audiència i informació públiques. Finalment, respecte del principi d'eficiència, aquest Reial decret llei no imposa càrregues administratives noves.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 8 de març de 2019,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures de protecció social

Article 1. *Subsidi per desocupació de més grans de 52 anys.*

Es modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que queda redactat de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 274, que queda redactat de la manera següent:

«4. Poden accedir al subsidi els treballadors de més de cinquanta-dos anys, encara que no tinguin responsabilitats familiars, sempre que estiguin en algun dels supòsits que consideren els apartats anteriors, hagin cotitzat per desocupació almenys durant sis anys al llarg de la seva vida laboral i acreditin que, en el moment de la sol·licitud, compleixen tots els requisits, llevat de l'edat, per accedir a qualsevol tipus de pensió contributiva de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.

Si, en la data en què estiguin en algun dels supòsits que preveuen els apartats anteriors, els treballadors no han complert l'edat de cinquanta-dos anys, però, des de la data esmentada, estan inscrits ininterrompudament com a demandants d'ocupació en els serveis públics d'ocupació, poden sol·licitar el subsidi quan compleixin aquesta edat. A aquests efectes, s'entén complert el requisit d'inscripció ininterrompuda quan cadascuna de les possibles interrupcions hagi tingut una durada inferior a noranta dies, i no es computen els períodes que corresponguin a la realització d'activitat per compte propi o d'altri. En aquest últim cas, el treballador no pot accedir al subsidi quan el cessament en l'últim treball hagi estat voluntari.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 275, que queda redactat de la manera següent:

«2. S'entén complert el requisit de carència de rendes exigít a l'article anterior quan el sol·licitant o beneficiari no tingui rendes de qualsevol naturalesa superiors, en còmput mensual, al 75 per cent del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 276, que queda redactat de la manera següent:

«3. Per mantenir la percepció del subsidi per a treballadors majors de cinquanta-dos anys que preveu l'article 274.4, els beneficiaris han de presentar davant l'entitat gestora una declaració de les seves rendes, acompanyada de la documentació acreditativa que correspongui.

Aquesta declaració s'ha de presentar cada vegada que transcorrin dotze mesos des de la data del naixement del dret o des de la data de la seva última represa, en el termini dels quinze dies següents a aquell en què es compleixi el període assenyalat.

La falta d'aportació de la declaració en el termini assenyalat implica la interrupció del pagament del subsidi i de la cotització a la Seguretat Social.

L'aportació de la declaració fora del termini assenyalat implica, si s'escau, la represa de la meritació del dret amb efectes de la data en què s'aporti la declaració.»

Quatre. Es fa una nova redacció dels apartats 3 i 4 de l'article 277, que queden redactats de la manera següent:

«3. En el supòsit que preveu l'article 274.4, el subsidi s'ha d'estendre, com a màxim, fins que el treballador compleixi l'edat ordinària que s'exigeixi en cada cas per causar dret a la pensió contributiva de jubilació.»

«4. La durada del subsidi en el cas de treballadors fixos discontinus que estiguin en les situacions que preveuen els apartats 1.a), 1.b) i 3 de l'article 274 ha de ser equivalent al nombre de mesos cotitzats l'any anterior a la sol·licitud.

No és aplicable a aquests treballadors, mentre mantinguin la condició esmentada, el subsidi per desocupació per a majors de cinquanta-dos anys que preveu l'article 274.4.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 278, que queda redactat de la manera següent:

«1. La quantia del subsidi per desocupació és igual al 80 per cent de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment. En el cas de desocupació per pèrdua d'un treball a temps parcial, aquesta quantia s'ha de percebre en proporció a les hores treballades prèviament en els supòsits que preveuen els apartats 1.a), 1.b) i 3 de l'article 274.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'article 280, que queda redactat de la manera següent:

«Article 280. *Cotització durant la percepció del subsidi.*

1. L'entitat gestora cotitza per la contingència de jubilació durant la percepció del subsidi per desocupació per a treballadors majors de cinquanta-dos anys.

Les cotitzacions efectuades d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior tenen efecte per al càlcul de la base reguladora de la pensió de jubilació i percentatge aplicable a aquella en qualsevol de les seves modalitats, així com per completar el temps necessari per a l'accés a la jubilació anticipada.

En cap cas les cotitzacions esmentades tenen validesa i eficàcia jurídica per acreditar el període mínim de cotització que exigeix l'article 205.1.b), que, de conformitat amb el que disposa l'article 274.4, ha hagut de quedar acreditat en el moment de la sol·licitud del subsidi per desocupació per a majors de cinquanta-dos anys.

2. Quan el receptor del subsidi sigui un treballador fix discontinu, l'entitat gestora cotitza per la contingència de jubilació:

a) Durant un període de seixanta dies, a partir de la data en què neixi el dret al subsidi, si el beneficiari és menor de cinquanta-dos anys i ha acreditat, a l'efecte del reconeixement del subsidi, un període d'ocupació cotitzada de cent vuitanta o més dies.

b) Durant tota la percepció del subsidi una vegada complerta l'edat de cinquanta-dos anys.

3. A l'efecte de determinar la cotització en el supòsit que assenyala l'apartat 2.a) anterior, es pren com a base de cotització el límit mínim de cotització vigent en cada moment, i en els supòsits que assenyalen els apartats 1 i 2.b) anteriors es pren com a base de cotització el 125 per cent del límit mínim esmentat.

4. El Govern pot estendre a altres col·lectius de treballadors el que disposa l'apartat 2.»

Set. Es fa una nova redacció de l'article 285, que queda redactat de la manera següent:

«Article 285. *Subsidi per desocupació de més grans de 52 anys i jubilació.*

Quan el treballador percebi el subsidi per desocupació previst a l'article 274.4 i arribi a l'edat ordinària que li permeti accedir a la pensió contributiva de jubilació, els efectes econòmics d'aquesta pensió s'han de retrotraure a la data d'efectes de l'extinció del subsidi perquè s'ha arribat a l'edat esmentada. Per a això és necessari que la sol·licitud de la jubilació es produeixi en el termini dels tres mesos següents a la resolució ferma d'extinció. Si passa altrament, té una retroactivitat màxima de tres mesos des de la sol·licitud.»

Article 2. *Prestacions familiars de la Seguretat Social.*

La quantia de les prestacions familiars de la Seguretat Social, en la seva modalitat no contributiva, així com l'import del límit d'ingressos per a l'accés a aquestes, que regula el capítol I del títol VI del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, són els següents:

1. La quantia de l'assignació econòmica que estableix l'article 353.1 és en còmput anual de 341 euros.

2. Els límits d'ingressos per tenir dret a l'assignació econòmica per fill o menor a càrrec, a què es refereixen els paràgrafs primer i segon de l'article 352.1.c), queden fixats en 12.313,00 euros anuals i, si es tracta de famílies nombroses, en 18.532,00 euros, i s'incrementen en 3.002 euros per cada fill a càrrec a partir del quart, aquest inclòs.

3. Sense perjudici d'això, la quantia de l'assignació econòmica que estableix l'article 353.1 és en còmput anual de 588 euros en els casos en què els ingressos de la llar siguin inferiors segons l'escala següent:

Integrants de la llar		Interval d'ingressos	Assignació íntegra anual euros
Persones >= 14 anys (M)	Persones < 14 anys (N)		
1	1	4.679,99 o menys	588 x F
1	2	5.759,99 o menys	588 x F
1	3	6.839,99 o menys	588 x F
2	1	6.479,99 o menys	588 x F
2	2	7.559,99 o menys	588 x F
2	3	8.639,99 o menys	588 x F
3	1	8.279,99 o menys	588 x F
3	2	9.359,99 o menys	588 x F
3	3	10.439,99 o menys	588 x F
M	N	$3.599,99 + [(3.599,99 \times 0,5 \times (M-1)) + (3.599,99 \times 0,3 \times N)]$ o menys	588 x F

Beneficiaris:

F = fills a càrrec menors de 18.

N = nombre de menors de 14 anys a la llar.

M = nombre de persones de 14 anys o més a la llar.

4. El finançament d'aquesta mesura s'ha de fer mitjançant la transferència corresponent de l'Estat a la Seguretat Social.

Article 3. Quanties mínimes de les pensions d'incapacitat permanent total.

1. Durant l'any 2019, les quanties mínimes de les pensions d'incapacitat permanent total derivada de malaltia comuna per a menors de seixanta anys del sistema de la Seguretat Social, en la seva modalitat contributiva, queden fixades en els imports següents:

Incapacitat permanent	Amb cònjuge a càrrec – Euros/any	Sense cònjuge: unitat econòmica unipersonal – Euros/any	Amb cònjuge no a càrrec – Euros/any
Total: derivada de malaltia comuna menor de seixanta anys.	6.991,60	6.991,60	6.930,00

2. El finançament d'aquesta mesura s'ha de fer mitjançant una transferència més gran de l'Estat a la Seguretat Social en el concepte d'aportació de l'Estat per a complements a mínims.

Article 4. Protecció social de les persones treballadores en el sector marítimopesquer.

Es modifica la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer, que queda redactada en els termes següents:

U. Es modifiquen les lletres d) i e) de l'apartat 1 de l'article 14, que queden redactades de la manera següent:

«d) Prestació econòmica per naixement i cura de menor.

e) Prestació econòmica per exercici responsable de la cura del lactant.»

Dos. Es modifica l'article 24, amb la redacció següent:

«Article 24. *Naixement i cura de menor.*

1. La prestació econòmica per naixement i cura de menor s'ha d'atorgar a les persones treballadores per compte d'altri i per compte propi del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar en les mateixes condicions i amb els mateixos requisits que els que estableix la normativa vigent del règim general o, si s'escau, del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

No obstant això, la fórmula de determinació de la base reguladora de la prestació econòmica per naixement i cura de menor que estableix la lletra a) de l'article 318 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social és aplicable exclusivament a les persones treballadores per compte propi del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar que quedin incloses en el grup primer de cotització, mentre que respecte de les que quedin incloses en els grups segon i tercer la base reguladora d'aquesta prestació econòmica continua sent equivalent a la que estigui establerta per a la prestació d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

2. Als efectes de la prestació esmentada, es consideren situacions protegides el naixement, l'adopció, la guarda amb fins d'adopció i l'acolliment familiar, de conformitat amb el Codi civil o les lleis civils de les comunitats autònomes que ho regulin, d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

3. Així mateix, poden ser beneficiàries d'un subsidi per naixement les treballadores per compte d'altri que, en cas de part, compleixin tots els requisits establerts per accedir a la prestació per naixement i cura de menor, tret del període mínim de cotització que estableix l'article 178 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.»

Tres. Es modifica l'article 25, amb la redacció següent:

«Article 25. *Corresponsabilitat en la cura del lactant.*

La prestació econòmica per corresponsabilitat en la cura del lactant s'ha d'atorgar a les persones treballadores per compte d'altri i per compte propi del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar en les mateixes condicions i amb els mateixos requisits que en la normativa vigent del règim general o, si s'escau, del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.»

Article 5. *Cotització en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris establert en el règim general de la Seguretat Social.*

Es modifica el Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, per a la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació, que queda redactat de la manera següent:

U. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 5, amb la redacció següent:

«6. Amb efectes des de l'1 de gener de 2019, als treballadors que hagin fet un màxim de 55 jornades reals cotitzades l'any 2018, se'ls apliquen a les quotes resultants durant els períodes d'inactivitat el 2019 una reducció del 14,6 per cent.»

Dos. Els apartats 6, 7 i 8 es reenumeren com a apartats 7, 8 i 9.

Article 6. *Inactivitat d'artistes en espectacles públics.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 249 ter del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que queda redactat en els termes següents:

«1. Els artistes en espectacles públics poden continuar inclosos en el règim general de la Seguretat Social durant els seus períodes d'inactivitat de manera

voluntària, sempre que acreditin, almenys, vint dies d'alta amb prestació real de serveis en l'activitat esmentada en els dotze mesos naturals anteriors a aquell en què sol·licitin aquesta inclusió a la Tresoreria General de la Seguretat Social, i les retribucions percebudes per aquests dies han de superar la quantia de dues vegades el salari mínim interprofessional en còmput mensual. Aquesta inclusió s'ha de sol·licitar a la Tresoreria General de la Seguretat Social en qualsevol moment i, en cas que es reconegui, té efectes des del dia primer del mes següent a la data de la sol·licitud.

La inclusió no és procedent si prèviament s'ha produït la baixa d'ofici que preveu l'apartat 3.b) d'aquest article i el sol·licitant no està al corrent en el pagament de les quotes degudes.»

CAPÍTOL II

Mesures de foment de l'ocupació indefinida

Article 7. Conversió de contractes eventuais de treballadors agraris en contractes indefinits o contractes fixos discontinus.

1. Les empreses que ocupin treballadors enquadrats en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris, establert en el règim general de la Seguretat Social, que transformin, abans de l'1 de gener de 2020, els contractes de treball de durada temporal subscrits amb aquests treballadors, sigui quina sigui la data de la formalització, en contractes de durada indefinida, inclosos els contractes fixos discontinus, tenen dret a les bonificacions següents en la quota empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social, durant els dos anys següents a la transformació del contracte:

a) Si el contracte es refereix a treballadors enquadrats en el grup 1 de cotització, amb cotització per bases mensuals, i que tinguin una base de cotització mensual inferior a 1.800 euros, la bonificació és de 40 euros/mes (480 euros/any). En el cas de treballadores, les bonificacions esmentades són de 53,33 euros/mes (640 euros/any).

b) Si el contracte es refereix a treballadors enquadrats en el grup 1 de cotització, que cotitzin per jornades reals treballades i la base de cotització diària dels quals sigui inferior a 81 euros, la bonificació és de 2 euros/dia. En el cas de treballadores, les bonificacions són de 2,66 euros/dia.

c) Si el contracte es refereix a treballadors enquadrats en algun dels grups de cotització entre el 2 i l'11, que tinguin una base de cotització mensual inferior a 1.800 euros o una base diària inferior a 81,82 euros, la bonificació es correspon amb la quantia necessària perquè la quota resultant per contingències comunes no superi 88,15 euros/mes, o 4,01 euros per jornada real treballada. En el cas de treballadores, la bonificació es correspon amb la quantia necessària perquè la quota resultant per contingències comunes no superi 58,77 euros/mes, o 2,68 euros per jornada real treballada.

2. Les bonificacions que preveu l'apartat 1 no són aplicables durant les situacions d'incapacitat temporal, risc durant l'embaràs i risc durant la lactància natural, així com naixement i cura del menor causades durant la situació d'activitat, a què es refereix l'article 5.7 del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, en la redacció feta per aquest Reial decret llei.

3. Per a l'aplicació d'aquest incentiu, l'empresa ha de mantenir en l'ocupació el treballador contractat almenys tres anys des de la data de transformació del contracte. En cas d'incompliment d'aquesta obligació, s'ha de procedir al reintegrament de l'incentiu.

4. En el que no estableix aquesta disposició són aplicables les previsions que conté la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, excepte el que estableix el seu article 2.7.

Article 8. Bonificació per la contractació laboral de persones desocupades de llarga durada.

1. Els ocupadors que contractin indefinidament persones desocupades i inscrites a l'oficina d'ocupació almenys dotze mesos en els divuit mesos anteriors a la contractació

tenen dret, des de la data de formalització del contracte, a una bonificació mensual de la quota empresarial a la Seguretat Social o, si s'escau, pel seu equivalent diari, per treballador contractat de 108,33 euros/mes (1.300 euros/any) durant tres anys.

Quan aquests contractes es concertin amb dones, les bonificacions indicades són de 125 euros/mes (1.500 euros/any) durant tres anys.

2. Si el contracte se subscriu a temps parcial, les bonificacions es gaudeixen de manera proporcional a la jornada de treball pactada en el contracte.

3. Per a l'aplicació d'aquest incentiu, l'empresa ha de mantenir en l'ocupació el treballador contractat almenys tres anys des de la data d'inici de la relació laboral. Així mateix, ha de mantenir el nivell d'ocupació en l'empresa assolit amb el contracte durant, almenys, dos anys des de la seva formalització. En cas d'incompliment d'aquestes obligacions, s'ha de procedir al reintegrament de l'incentiu.

No es consideren incomplertes les obligacions de manteniment de l'ocupació anteriors quan el contracte de treball s'extingeixi per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan l'un o l'altre sigui declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

4. En el que no estableix aquesta disposició són aplicables les previsions que conté la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, excepte el que estableix el seu article 2.7.

Article 9. *Mesures de suport a la prolongació del període d'activitat dels treballadors amb contractes fixos discontinus en els sectors de turisme i comerç i hostaleria vinculats a l'activitat turística.*

1. Les empreses, excloses les pertanyents al sector públic, dedicades a activitats enquadrades en els sectors de turisme, així com els de comerç i hostaleria, sempre que estiguin vinculats al sector del turisme esmentat, que generin activitat productiva als mesos de febrer, març i novembre de cada any i que iniciïn o mantinguin en alta durant aquests mesos l'ocupació dels treballadors amb contractes de caràcter fix discontinu, poden aplicar una bonificació als mesos esmentats del 50 per cent de les quotes empresarials a la Seguretat Social per contingències comunes, així com pels conceptes de recaptació conjunta de desocupació, FOGASA i formació professional dels treballadors esmentats.

2. El que disposa aquest article és aplicable des de l'1 de gener de 2019 fins al dia 31 de desembre de 2019.

CAPÍTOL III

Mesures de lluita contra la precarietat laboral en la jornada de treball

Article 10. *Registre de jornada.*

El text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 7 de l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«7. El Govern, a proposta de la persona titular del Ministeri de Treball, Migracions i Seguretat Social i amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, pot establir ampliacions o limitacions en l'ordenació i la durada de la jornada de treball i dels descansos, així com especialitats en les obligacions de registre de jornada, per als sectors, els treballs i les categories professionals que, per les seves peculiaritats, ho requereixin.»

Dos. Es modifica l'article 34 afegint-hi un nou apartat 9, amb la redacció següent:

«9. L'empresa ha de garantir el registre diari de jornada, que ha d'incloure l'horari concret d'inici i finalització de la jornada de treball de cada persona treballadora, sense perjudici de la flexibilitat horària que estableix aquest article.

Mitjançant una negociació col·lectiva o un acord d'empresa o, si no n'hi ha, una decisió de l'empresari prèvia consulta amb els representants legals dels treballadors en l'empresa, s'ha d'organitzar i documentar aquest registre de jornada.

L'empresa ha de conservar els registres a què es refereix aquest precepte durant quatre anys i han de romandre a disposició de les persones treballadores, dels seus representants legals i de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.»

Article 11. *Infraccions laborals.*

Es modifica l'apartat 5 de l'article 7 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, que queda redactat en els termes següents:

«5. La transgressió de les normes i els límits legals o pactats en matèria de jornada, treball nocturn, hores extraordinàries, hores complementàries, descansos, vacances, permisos, registre de jornada i, en general, el temps de treball a què es refereixen els articles 12, 23 i 34 a 38 de l'Estatut dels treballadors.»

Disposició addicional primera. Grup d'experts i expertes per a la proposta d'un nou Estatut dels treballadors.

El Govern, amb anterioritat al 30 de juny de 2019, ha de constituir un grup d'experts i expertes per portar a terme els treballs i estudis preparatoris per a l'elaboració d'un nou Estatut dels treballadors. La composició i les funcions d'aquest grup d'experts i expertes s'han de determinar mitjançant un acord del Consell de Ministres i prèvia audiència dels interlocutors socials en la Mesa de Diàleg Social d'Ocupació i Relacions Laborals constituïda al Ministeri de Treball, Migracions i Seguretat Social.

Disposició addicional segona. Fons estatal per a la integració dels immigrants.

De conformitat amb el que disposa l'article 2 ter de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, en la redacció feta per la Llei orgànica 2/2009, d'11 de desembre, el Fons estatal per a la integració dels immigrants ha de tenir una dotació de 70 milions d'euros per a l'exercici 2019.

Disposició addicional tercera. Avaluació de les mesures de foment de l'ocupació indefinida del capítol II.

Amb anterioritat al 31 d'octubre de 2019, el Ministeri de Treball, Migracions i Seguretat Social ha d'elevat a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics un informe d'avaluació de l'impacte de les mesures de foment de l'ocupació indefinida que inclou el capítol II d'aquest Reial decret llei.

L'avaluació s'ha d'estendre al període anterior al d'establiment de les mesures, de manera que es pugui comparar l'evolució de l'ocupació indefinida tant abans com després de la seva aplicació, a fi d'efectuar una anàlisi més completa dels seus efectes.

En funció dels resultats de l'avaluació, s'han d'adoptar les mesures de reforma o adaptació que siguin necessàries per afavorir l'ocupació indefinida en els sectors d'activitat i respecte de les persones desocupades a què es refereix el capítol II esmentat.

Disposició transitòria primera. Aplicació del límit d'edat màxim de 30 anys amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

El límit de 30 anys que estableix l'article 97.c) de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, en la redacció feta per la disposició final primera d'aquest Reial decret llei, és aplicable als joves

que estiguin inscrits en el fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, així com als que hi hagin sol·licitat la inscripció, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta norma.

Així mateix, per beneficiar-se d'una acció derivada del Sistema Nacional de Garantia Juvenil amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, és aplicable el límit d'edat màxim de 30 anys que regula l'article 88.e) de la Llei 18/2014 en la redacció feta per aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria segona. Cotització amb càrrec a les quotes per cessament d'activitat en la situació d'incapacitat temporal dels treballadors autònoms que estiguin en aquesta situació a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, per a la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació.

1. Els treballadors per compte propi o autònoms que, tenint la protecció per cessament d'activitat durant el 2018, estaven en situació d'incapacitat temporal a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, per a la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació, transcorreguts 60 dies des que s'iniciés la situació esmentada es poden beneficiar del pagament de les quotes, per totes les contingències, per la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, l'entitat gestora o, si s'escau, el Servei Públic d'Ocupació Estatal, amb càrrec a les quotes per cessament d'activitat, segons el que preveu l'article 308 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, en la redacció feta pel Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre. Independentment de la data del fet causant de la incapacitat temporal, l'abonament de les quotes és procedent exclusivament des de l'1 de gener de 2019, si s'escau, sempre que el venciment dels 60 dies s'hagi produït estant en vigor el Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

2. Els treballadors per compte propi o autònoms que, sense tenir la protecció per cessament d'activitat durant el 2018, estaven en situació d'incapacitat temporal a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, han de continuar en aquesta situació 60 dies des de l'1 de gener de 2019 per beneficiar-se del pagament de les quotes, per totes les contingències, per la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, l'entitat gestora o, si s'escau, el Servei Públic d'Ocupació Estatal, amb càrrec a les quotes per cessament d'activitat, segons el que preveu l'article 308 a què es refereix l'apartat anterior.

Disposició transitòria tercera. Prestació de paternitat.

Amb efectes del 8 de març i fins al 31 de març de 2019, segueix sent aplicable el règim jurídic de la prestació de paternitat que conté el capítol VII del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, en la redacció vigent a 7 de març de 2019.

Disposició derogatòria única. Abast de la derogació.

1. Queda derogada la disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

2. Es deroga la disposició transitòria única del Reial decret llei 26/2018, de 28 de desembre, pel qual s'aproven mesures d'urgència sobre la creació artística i la cinematografia.

3. Així mateix, queden derogades totes les normes que s'oposin al que preveu aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

La Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 88 queda redactat en els termes següents:

«Els subjectes que participen en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil són els següents:

- a) L'Administració General de l'Estat, així com les entitats de dret públic vinculades o que en depenen, cada una en l'àmbit de les seves competències.
- b) Les administracions de les comunitats autònomes, així com les entitats de dret públic vinculades o que en depenen, cada una en l'àmbit de les seves competències.
- c) Les entitats que integren l'Administració local, així com les entitats de dret públic vinculades o que en depenen, cada una en l'àmbit de les seves competències.
- d) Els interlocutors socials i les entitats que actuen en l'àmbit privat.
- e) Els joves més grans de 16 anys i menors de 30 que compleixin els requisits que recull aquesta Llei per beneficiar-se d'una acció derivada del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.»

Dos. La lletra c) de l'article 97 queda redactada en els termes següents:

«c) Tenir més de 16 anys i menys de 30 anys.»

Tres. L'apartat 5 de l'article 98 queda redactat en els termes següents:

«5. La inscripció o renovació com a demandant d'ocupació en un servei públic d'ocupació implica la inscripció en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil, si es compleixen els requisits que recull l'article 97, a proposta del servei públic d'ocupació corresponent. La data de sol·licitud d'inscripció en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil s'ha de correspondre amb la que aquest servei consideri oportuna dins del període de vigència de la demanda.

A aquests efectes, es considera que es compleix el requisit que estableix la lletra g) de l'article 97 en el moment en què s'hagi procedit a la inscripció com a demandant d'ocupació.

Adicionalment, els serveis públics d'ocupació poden sol·licitar la inscripció en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil de les persones inscrites com a demandants d'ocupació, des de l'1 de setembre de 2013 fins al 24 de desembre de 2016, que hagin participat en alguna de les accions que recull l'article 106 i, a l'inici de l'acció, compleixin els requisits que recull l'article 105. En aquest cas, la data d'inscripció s'ha de correspondre amb la data d'inici de l'acció. Així mateix, els serveis públics d'ocupació han d'informar d'aquesta circumstància la persona interessada als efectes que pugui exercir els seus drets atorgats per la normativa de protecció de dades de caràcter personal.»

Quatre. L'apartat 4 de l'article 101 queda redactat en els termes següents:

«4. La baixa en el Sistema es produeix d'ofici transcorreguts quatre mesos des que un usuari inscrit compleixi l'edat límit de conformitat amb l'article 97.c).

No s'ha de donar de baixa els usuaris inscrits en el Sistema mentre estiguin rebent algunes de les mesures o accions previstes a l'article 106, sempre que hagin estat consignades prèviament en el Sistema de conformitat amb les obligacions que estableix l'article 100.»

Cinc. La lletra a) de l'article 112 queda redactada en els termes següents:

«a) La coordinació d'actuacions i el seguiment de la implantació i el desplegament del Sistema Nacional de Garantia Juvenil s'ha de portar a terme en l'àmbit del Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació a través d'una Comissió Delegada de Seguiment i Avaluació del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

Aquesta Comissió ha de tenir atribuïdes competències de coordinació i suport, així com de control de les activitats que s'han de dur a terme per a l'execució del Sistema Nacional de Garantia Juvenil. Pot crear i desenvolupar els grups de treball específics que consideri necessaris per l'exercici de les competències esmentades.

La Comissió ha d'estar integrada per un màxim de tres representants de cadascuna de les comunitats autònomes participants en la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals d'entre els àmbits d'ocupació, educació, serveis socials i/o joventut, així com pels organismes intermedis del Fons Social Europeu de les comunitats autònomes i pels interlocutors socials. Igualment, han de formar part de la Comissió els membres que designi el Ministeri de Treball, Migracions i Seguretat Social, un representant del Ministeri d'Educació i Formació Professional, un representant del Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social, així com qualsevol altre membre que sigui competent per raó de la matèria.

Sense perjudici d'això, pot formar part de la Comissió qualsevol altre subjecte diferent dels indicats quan així s'acordi en el si de la Comissió, amb l'abast i la representativitat que aquesta disposi.

Ha de presidir la Comissió la persona titular de la Secretaria d'Estat d'Ocupació del Ministeri de Treball, Migracions i Seguretat Social i, si no, la persona titular de la Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal.

La Comissió s'ha de reunir amb una periodicitat, almenys, trimestral.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

Es modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que queda redactat de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 237, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les cotitzacions realitzades durant els dos primers anys del període de reducció de jornada per cura de menor que preveu el primer paràgraf de l'article 37.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors s'han de computar incrementades fins al 100 per cent de la quantia que hauria correspost si s'hagués mantingut sense aquesta reducció la jornada de treball, als efectes de les prestacions que assenya la l'apartat 1. L'increment esmentat ha d'estar referit exclusivament al primer any en els altres supòsits de reducció de jornada que preveuen el primer i segon paràgraf de l'article esmentat.

Les cotitzacions realitzades durant els períodes en què es redueix la jornada en l'últim paràgraf de l'apartat 4, així com en el tercer paràgraf de l'apartat 6 de l'article 37 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, s'han de computar incrementades fins al 100 per cent de la quantia que hauria correspost si s'hagués mantingut sense aquesta reducció la jornada de treball, als efectes de les prestacions per jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, naixement i cura de menor, risc durant l'embaràs, risc durant la lactància natural i incapacitat temporal.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional primera, que queda redactat de la manera següent:

«1. Al règim especial de la Seguretat Social per a la mineria del carbó li és aplicable el que preveuen els articles 146.4; 151; 152; 153; 161.4; els capítols VI, VII, VIII, IX i X del títol II; els articles 194, apartats 2 i 3; 195, excepte l'apartat 2; 197; 200; 205; 206; 207; 208; 209; 210; 211; 213; 214; 215; 219; 220; 221; 222; 223; 224; 225; 226, apartats 4 i 5; 227, apartat 1, segon paràgraf; 229; 231; 232; 233; 234, i capítols XV i XVII del títol II.

També és aplicable en el règim esmentat el que preveuen l'últim paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 196. A l'efecte de determinar l'import mínim de la pensió i del càlcul del complement a què es refereixen, respectivament, els apartats esmentats, s'ha de prendre en consideració com a base mínima de cotització la vigent en cada moment en el règim general, sigui quin sigui el règim d'acord amb les normes del qual es reconeixin les pensions d'incapacitat permanent total i de gran invalidesa.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria trenta-unena en els termes següents:

«1. Els convenis especials en el sistema de la Seguretat Social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència, que preveu el Reial decret 615/2007, d'11 de maig, pel qual es regula la Seguretat Social dels cuidadors de les persones en situació de dependència, que es mantinguin a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 6/2019, d'1 de març, s'han d'entendre subsistents i s'han de regir íntegrament pel que disposa el Reial decret llei esmentat, i la quota a abonar queda a càrrec de l'Administració General de l'Estat, a partir de l'1 d'abril de 2019.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, que queda redactat de la manera següent:

«3. No obstant el que disposa l'apartat 2 anterior, no tenen la consideració de publicitat les activitats següents, les quals, tanmateix, si es realitzen, no donen lloc a la percepció de cap contraprestació econòmica:

a) Les activitats d'autopromoció, sempre que la durada màxima dels continguts d'autopromoció per hora d'emissió no sigui superior a la de la resta dels operadors de televisió d'àmbit geogràfic nacional.

b) Les activitats de publicitat i comunicació institucional, entenent com a tals les reconegudes per la Llei 29/2005, de 29 de desembre, de publicitat i comunicació institucional, i la legislació autonòmica en la matèria, així com de patrocini cultural.

c) Les activitats derivades de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

d) Les campanyes divulgatives de caràcter social o de continguts solidaris en benefici d'entitats i organitzacions sense fins de lucre emeses a l'empara de la responsabilitat social corporativa de la Corporació RTVE.

e) Les campanyes publicitàries dels patrocinadors del programa ADO i ADOP en benefici exclusiu de la promoció i el desenvolupament de l'esport olímpic i paralímpic espanyol.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a, 13a i 17a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; i la legislació bàsica i el règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes.

Disposició final cinquena. *Modificacions pressupostàries.*

S'han d'efectuar les modificacions pressupostàries necessàries per al compliment del que preveu aquest Reial decret llei, de conformitat amb el que estableix la normativa pressupostària en vigor.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», amb les particularitats que assenyalen els apartats següents.

2. Les modificacions relatives al subsidi per a més grans de 52 anys que estableix l'article 1 d'aquest Reial decret llei s'apliquen als drets al subsidi que neixen o es reprenguin a partir de la seva entrada en vigor, així com als que en la data esmentada estiguin percebent els seus beneficiaris.

En particular, el que disposa l'article 280.3 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, segons la redacció feta per l'apartat sis de l'article 1 d'aquest Reial decret llei, s'aplica, des del dia primer del mes següent a la seva entrada en vigor, als beneficiaris que en la data esmentada estiguin percebent el subsidi per desocupació i als que, a partir d'aquesta data, l'obtinguin o el repreguin.

3. El que disposen els articles 2, 4, 7 i 8 d'aquest Reial decret llei entra en vigor el primer dia del mes següent a la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. El registre de jornada que estableix l'apartat 9 de l'article 34 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, segons la redacció que en fa l'article 10 d'aquest Reial decret llei, és aplicable al cap de dos mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 de març de 2019.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN